

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 938/2024
30.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Марије Терзић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Љубица Филиповић, адвокат из ..., против тужене Општа болнице Сремска Митровица из Сремске Митровице, чији је пуномоћник Биљана Коцан, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3033/23 од 24.01.2024. године, у седници одржаној 30.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3033/23 од 24.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3033/23 од 24.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 125/22 од 12.10.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде материјалне штете исплати 28.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.02.2022. године до исплате и накнади трошкове парничног поступка од 42.040,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3033/23 од 24.01.2024. године одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете тужиљи због неправилног рада обрачунске службе тужене, а нижестепеним одлукама одлучено је усвајањем тужбеног захтева. По оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, јер су одлуке нижестепених судова у складу су са постојећом судском праксом нижестепених судова и ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права - Закона о облигационим односима као релевантног за пресуђење ове правне ствари, док је спорно правно питање - питање пасивне легитимације тужене, разрешено нижестепеним пресудама, везано за утврђене околности конкретног случаја па не представља питање од општег интереса. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 16.03.2022. године. Вредност предмета спора побијеног дела је 28.000,00 динара.

Имајући у виду да је реч о имовинскоправни спору, у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић